

Tarkistus 2

Marco Zanni, Bernard Monot, Gerolf Annemans, Sophie Montel, Stanislaw Żółtek, Michal Marusik
ENF-ryhmän puolesta

Mietintö**A8-0038/2017**

Reimer Böge, Pervenche Berès
Euroalueen budjettikapasiteetti
2015/2344(INI)

**Vaihtoehtoinen päätöslauselmaesitys (työjärjestyksen 170 artiklan 4 kohta)
pätöslauselmaesitykselle, joka ei liity lainsäädäntöön, A8-0038/2017**

Euroopan parlamentin päätöslauselma euroalueen budjettikapasiteetista

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) ja erityisesti sen 3 ja 50 artiklan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
- A. toteaa, että tieteellinen ja empiirinen näyttö osoittaa, että yhteisvaluutta ei ole välttämätön edellytys kaupan edistämiseksi;
- B. ottaa huomioon, että Maastrichtin sopimuksella perustettu Euroopan rahaliitto (EMU) on pysäyttänyt jäsenvaltioiden kehityksen ja kasvun että tämä on syy, miksi ne nyt kärsivät taloudellisesta taantumasta, matalasta inflaatioasteesta ja rakenteellisesti korkeista työttömyyslukuista;
- C. toteaa, että Maastrichtin sopimuksen ja EMU-hankkeen tavoitteeksi ilmoitettiin euroalueen maiden lähentymisen edistäminen, mutta kokemus on osoittanut, että makroekonomiset erot ovat kasvaneet merkittävästi yhteisvaluutan käyttöönoton jälkeen, minkä vuoksi kyseisten maiden on mahdoton selvittää epäsymmetrisistä häiriöistä;
- D. toteaa, että vuodesta 2009 lähtien jäsenvaltioiden tasolla käyttöön otetut rakenneuudistukset ja unionin tasolla hyväksytyt politiikkatoimet, kuten six pack- ja two pack -asetukset, eurooppalainen ohjausjakso ja Euroopan vakausmekanismi, ovat pahentaneet jo entisestään heikkoa taloudellista ja sosiaalista tilannetta;
- E. ottaa huomioon, että unionin toimielimet ja koko unioni eivät ole ottaneet huomioon poliittisten ja taloudellisten päätöstensä tuhoisia vaikutuksia Euroopan kansalaisiin ja pk-yrityksiin;

1. katsoo, että EMU:ssa oli rakenteellisia puutteita jo siinä vaiheessa, kun se perustettiin, sillä euroalue ei ole optimaalinen valuutta-alue, ja toteaa, että se on aiheuttanut kestäväntöntä makrotaloudellista tasapainoa vuosien kuluessa;
2. katsoo, että EMU:n haavoittuvuus paljastui maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin yhteydessä, kun kestäväntöntä epätasapainotilat, jotka olivat syntyneet yhtenäisvaluutan jäykkyyden ja yksityisen rahoitusalan pelastamiseksi käynnistettyjen laajamittaisten julkisten toimenpiteiden seurauksena, pahensivat tilannetta ja aiheuttivat valtionvelkakriisin, jolloin valtionvelkaan liittyvät lainakustannukset nousivat jyrkästi eräissä jäsenvaltioissa;
3. huomauttaa kriisin osoittaneen, että kaikkiin sovellettavalla yhdellä yhteisellä rahapolitiikalla ja finanssipolitiikalla ei voida torjua ulkoisia häiriöitä; korostaa, että kiinteiden valuuttakurssien järjestelmä siirtää mukauttamistaakan jäsenvaltioiden työmarkkinoille, joilla kilpailukykyä joudutaan parantamaan sisäisen devalvaation avulla;
4. pitää valitettavana, että kriisin puhkeamisen jälkeen Euroopan keskuspankki (EKP) on toteuttanut epätavanomaista rahapolitiikkaa, joka ei ole vaikuttanut mitenkään talouden syklin vakauttamiseen tai inflaatioasteen nostamiseen kestäväälle tasolle;
5. korostaa, että on varmistettava jäsenvaltioiden vapaus erota eurosta; pyytää jäsenvaltioita sopimaan suunnitelmasta, jolla EMU voidaan purkaa koordinoitulla tavalla;
6. katsoo, että euro on epäonnistunut petettyään vakautta, lähentymistä ja kasvua koskevat lupauksensa; pitää euroalueen budjettikapasiteettia uutena yrityksenä epäonnistuneen talous- ja rahaliiton pelastamiseksi ja katsoo sen lisäävän vaaraa, että EMU muuttuu järjestelmäksi, joka perustuu pysyviin varojen siirtoihin ydinmaista syrjäisiin maihin;
7. katsoo, että EMU kärsii myös voimakkaasta demokratiavajeesta; korostaa, että euroalueen elimet, kuten EKP ja euroryhmä, ovat osoittaneet erityisesti kriisi-aikoina, etteivät ne noudata toiminnassaan demokraattista vastuuvollisuutta;
8. hylkää pankkiunionihankkeen, joka on osoittautunut tehottomaksi Euroopan rahoitusjärjestelmän selviytymiskyvyn ja vakauden lisäämisessä;
9. korostaa tarvetta kyseenalaistaa euroalueen talouden nykyinen ohjausjärjestelmä, jotta jäsenvaltioille voidaan taata mahdollisuus panna täytäntöön tarvittavat talous-, raha- ja finanssipoliittiset toimet kestävä kasvun ja työllisyyden edistämiseksi;
10. korostaa, että maille, jotka eivät halua kuulua EMU:uun, on sallittava oikeus jäädä sen ulkopuolelle;
11. huomauttaa, että EMU on korostanut jakolinjoja ja konflikteja Euroopan maiden välillä; korostaa, että Euroopan valtion- ja hallitusten päämiesten on sovittava kattavasta etenemissuunnitelmasta euroalueen hajottamiseksi ja kelluvien valuuttakurssien palauttamiseksi; huomauttaa tämän olevan ennakoehdoille, että saadaan luotua uusi yhteistyön ja keskinäisen kunnioituksen henki suvereenien Euroopan maiden kesken;

12. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalle, komissiolle, neuvostolle, euroryhmälle, Euroopan keskuspankille, Euroopan vakautusmekanismin toimitusjohtajalle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Or. en